

Młodźenc:

Kaž so pola zelenja,
Kaž so luka krasni:
Tak mi radosć, nadźija
Směwajo so jasni;
Kukuk, kukuk kokula,
Młode njecha ze swěta.

Šědźiwc:

Mi, hdyž so tudy přiokrótši
Mój dzeń a pućik časny,
A moja noha wopušći
Swět zeleny a jasny:
Mi sylzu hona krasniše
Pře tutón dobytk staja,
Jich rjanosće su njobjeske,
Kiž wšitko zarunaja!

(1858.)

Nadźija na lěpši swět.

(Njedodźělane.)

Njepraj: Druhdže lěpje budže —
Khiba w Božich njobjesach,
Tam je satan wukyrnjeny,
Tam je statok wučisćeny,
Tam so njewě wo sylzach.

Tu pak wšudže přeco budže
Wšitko jenak na zemi,
Dónž tu liški, wjelki, lawy
Nježiwja so z lěsnej' trawy,
Mrěje slabši w swojej krwi.